

Budgetter, der da vare til Behandling. Der er ikke fra nogen Side talt særlig udæskende, og navnlig er der ikke fra nogen Side rettet Angreb paa mig, som give mig Anledning til synderlig mange Udtalelser. Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister.

Den højtærede Minister mente, at de Kirker, som Staten ejer, og for hvilke Tienden er afløst, vilde blive slettere stillede, hvis de skulle være selvejende, end hvis Forholdet forblev, som det er nu, at Staten har Vedligeholdelsespligten. Det kan jeg egentlig ikke anerkende, thi naar Kirkerne blive selvejende, vil der blive lagt en Sum hen til deres Vedligeholdelse, en Sum, der skal være saa stor, at den kan slaa til, ikke blot til Afholdelse af de almindelige aarlige Vedligeholdelsesudgifter, men ogsaa til de Hovedreparationer, som kunne komme i Tidens Løb. Altsaa, Kirkerne blive sikrede i Fremtiden, og skulde det mod Forventning ske, at den udsatte Sum ikke kunde slaa til, ville de paagældende Beboere, som slutte sig til Kirken, kunne komme til at afholde det nødvendige. Jeg kan derfor ikke indse, at Kirkerne blive slettere stillede, hvis de blive selvejende. De Kirker, hvor Tiendeaflysningen har fundet Sted, hvad enten det er Beboerne eller private, der eje dem, ere i overvejende Grad nu blevne selvejende, og Finansudvalget har ment, at det ogsaa vilde være det heldigste for de Kirker, som Staten ejer. Det er imidlertid et Forhold, vi kunne drøfte mellem anden og tredje Behandling. Jeg forudsætter, at det fremdeles er Finansudvalgets Ønske, at Kirkerne blive selvejende, og jeg antager da efter de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte, at han ogsaa vil tage Initiativet til, at dette sker.

Den højtærede Minister beklagede sig over de Nedsættelser, Finansudvalget har foreslaaet paa hans Budget. Han mente, at vi burde have ventet med at foreslaa disse Nedsættelser, indtil Finanslovkommissionen havde afgivet sin Betænkning. Det forekommer mig dog, at det er en meget lempelig Maade, Finansudvalget er gaaet frem paa, naar vi have foreslaaet disse meget smaa Nedsættelser baade paa den højtærede Landbrugsministers og de andre Ministres Budgetter. Fordi der er nedsat en Finanslovkommission, kan Finansudvalget ikke være afskaaret fra at foreslaa Nedsættelser af Bevillinger, som man mener, man kan spare noget paa allerede i Øjeblikket. Finansudvalget har endog ment, at vi, naar vi gjorde det, vare i Over-

ensstemmelse med Ministeriet. Den højtærede Finansminister har her med stærke Ord manet os til at spare, for at vi ogsaa derved kunne bidrage til, at Staten opnaar den finansielle Balance, vi alle ønske, den maa opnaa, og jeg gik virkelig ud fra — og det er Finansudvalget sikkert ogsaa gaaet ud fra —, at denne Bestræbelse fra den højtærede Finansministers Side vilde blive støttet af de andre Ministre. Jeg er noget bange for, at hvis den ene Fagminister efter den anden nu skal komme og beklage sig over de Nedsættelser, der have fundet Sted paa hans Budget, vil det i nogen Grad spænde Ben for de Bestræbelser efter at opnaa en virkelig Besparelse ved Nedsættelser, som blandt andet Finanskommissionen hengiver sig til, og for det Arbejde, den i Øjeblikket er i Færd med. Skulde det vise sig, at denne Smule Nedsættelser, som vi foreslaa til anden Behandling, ikke skulde vinde Bifald, men maaske endog paa enkelte Punkter blive udstemte, frygter jeg virkelig for, at Udbyttet af Spareteoriene ikke bliver stort.

Jeg kan give den højtærede Landbrugsminister Ret i, at det ikke var Finansudvalgets Hensigt ved Samraadet om Balancen ved Frøkontrollen, at Opnaelsen af denne Balance skulde ske paa Bekostning af Virksomheden. Vi mene alle, at det er en udmærket Virksomhed, der udfoldes ude paa Dansk Frøkontrol, og vi ønske ikke, at den Forhøjelse af Taksterne, der muligvis kunde blive Tale om, skal bevirke en Indskrænkning af denne fortrinlige Virksomhed. Hvis det skulde blive Tilfældet, tror jeg, at Udvalget ikke ønsker Forhøjelse af Taksterne. Vi ønske, at det skulde undersøges og overvejes, om man ikke kunde foretage en Forhøjelse af Taksterne, uden at Virksomheden i øvrigt paa nogen Maade indskrænkes.

Med Hensyn til Bevillingen paa Finansloven til Tuberkulinprøver er Forholdet det, at denne Bevilling ikke kan benyttes af Landmændene, medmindre de opfylde de Betingelser, der ere fastsatte derfor, og det er netop Afsondringen af de Dyr, der reagere ved Tuberkulinprøven. Der kan ikke være Tale om, at Bevillingen maa benyttes, naar Betingelserne ikke overholdes. Hvis en Afvigelse fra denne Betingelse finder Sted, foregaar der noget ulovligt, og saa opfylde Dyr lægerne ikke deres Pligt. Dyr lægerne ere forpligtede til at paase, at de Betingelser, der ere fastsatte for Bevillingens Benyttelse, opfyldes.

Til den Kritik, jeg i Gaar fremsatte af den Maade, hvorpaa Husmandsforenin-